

Вперше ці правила були розроблені Міжнародної торговою палатою в 1921 році. Потім були зміни :в 1953, 1967, 1976, 1980, 1990, 2000, 2010,2020 роках. Зараз прийняте вносити зміни кожні 10 років

В Інкотермс-2020 задіяні 11 термінів (аббревіатур), 7 з яких універсальні – для будь якого виду транспорту: EXW, FCA, CPT, CIP, DAP, DPU і DDP. 4 терміни FAS, FOB, CFR і CIF використовують для морського і внутрішнього водного транспорту[2].

У зміст аббревіатур слід вникати у процесі підготовки контракту. Як показав гіркий досвід війни підприємці не достатньо чітко вміють виписати пункти, що стосуються форс-мажорних обставин.

Володіння документом Інкотермс-2020 захистить підприємців в період повоєнного відновлення від фінансових ризиків транскордонної торговельної діяльності.

Література:

1. <https://stat.gov.ua/uk/publications/zovnishnya-torhivlya-ukrayiny-tovaramy-za-2024-rik-ekspres-vypusk>
2. <https://vtrade.uaberries.com> › storage › app › public

УДК 330.675

Мудрий М.С., аспірант
Шкода М.С., науковий керівник, д.е.н., проф.
Київський національний університет
технологій та дизайну

РОЗБУДОВА ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА НА ОСНОВІ КЛАСТЕРНОЇ ПРОГРАМИ У КРОСС-КЛАСТЕРНОМУ ПАРТНЕРСТВІ

В сучасних умовах для держави важливо зміцнити економіку регіонів України через впровадження національної політики кластеризації на регіональному рівні.

Проблематика українського бізнесу та особливо МСП полягає у тому, що деякі кластери, хоча й існують, проте демонструють мляву діяльність і не схильні до вдосконалення та зростання. Фірми, що входять до «застійних» кластерів, стикаються з серйозними проблемами. Вони часто використовують застарілі, часто екологічно небезпечні технології. Брак інфраструктури та базових послуг обмежує їхню здатність підвищувати якість продукції та використовувати нові ринкові можливості. Ці вузькі місця, у свою чергу, є основними перешкодами для дотримання міжнародних стандартів якості та ефективності, необхідних для успішної інтеграції в

глобальні ланцюги доданої вартості, якщо кластерооб'єднані підприємства хочуть конкурувати на міжнародній ринковій арені [1, с. 20].

Кластери функціонально розподіляють дію економічних рішень; запроваджують механізм реалізації таких рішень, проєктних ініціатив, що мобілізують приватно-державні зусилля на покращення безпосередньо структури економічного середовища.

Для кластерної політики вони є динамічним інструментом для розробки та просування стратегічних напрямів галузевої спеціалізації, а кластерна політика виступає як система державних гарантій із підтримки кластерних ініціатив [2, с. 59].

Програма Clusters4Regions впроваджується Українським кластерним альянсом на запит Міністерства економіки України за підтримки проєкту UCORD. Мета Clusters4Regions – посилити регіональний економічний розвиток шляхом ефективної реалізації національної політики кластеризації на регіональному рівні. Географія Clusters4Regions – пілотні регіони проєкту UCORD: Сумська, Вінницька, Хмельницька, Тернопільська, Волинська та Одеська області [3].

Ініціатива триватиме з 2025 по 2026 рік та має призвести до наступного економічного ефекту у регіонах: 12 економічно активних кластерів у 6-ти регіонах; 6 регіональних кластерних програм на основі сильних сторін кожної області; комплексна методологія з розробки та впровадження кластерних програм для всіх регіонів України; зміцнення партнерства між різними сторонами для створення єдиного підходу до розвитку кластерів в Україні; покращення можливостей агенцій регіонального розвитку щодо забезпечення належного зв'язку кластерів з ширшими мережами та узгодження їхньої діяльності з регіональними та національними стратегіями.

Планування амбітних цілей за результатами реалізації програми Clusters4Regions сприятиме виникненню кластерів галузей та прискорить процес реалізації умов там, де є група внутрішніх конкурентів. Усі фірми з кластера взаємозв'язаних галузей вкладатимуть інвестиції в спеціалізовані, але споріднені технології, інформацію, інфраструктуру, людські ресурси, що призведе до масового виникнення нових фірм. Кластер конкурентоспроможних галузей формує усередині себе властивість цілісності і таким чином стає системою, а не просто сукупністю взаємодіючих елементів.[4, с. 108].

Література.

1. Єршова О.О., Гончаренко І.М., Ганущак-Єфіменко Л.М. Кластерооб'єднані підприємства як інноваційна форма розвитку бізнесу. Журнал стратегічних економічних досліджень. 2023. №3. С.16-26. DOI: 10.30857/2786-5398.2023.3.2

2. Самборський О. В., Гласов П. В. Сучасна кластерна політика України: проблеми та перспективи. Агросвіт. 2021. № 11. С. 57–64. DOI: 10.32702/2306-6792.2021.11.57

3. Ініціатива Clusters4Regions: Мінекономіки за підтримки проєкту UCORD сприяє розвитку кластерів у 6-ти регіонах України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://ucord.in.ua/news-and-event/inicziatyva-clusters4regions-minekonomiky-za-pidtrymky-proyektu-ucord-spryyatyme-rozvytku-klasteriv-u-6-ty-regionah-ukrayiny/>

4. Ганущак-Єфіменко Л.М. Побудова кластерної моделі управління інноваційним розвитком підприємництва в Україні. Актуальні проблеми економіки. 2015. №10. С.106-116.

УДК 330

Мягких І.М. д.е.н., проф.
Онофрійчук Я.І., асистент
Київський національний університет
технологій та дизайну

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ КЛАСТЕРООБ'ЄДНАНЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД

Реалізація стратегії інноваційних кластерооб'єднань починається з впровадження стратегічного проєкту, що залучає учасників і створює умови для розвитку кластеру. Світовий досвід свідчить, що формування кластерів у новітніх секторах економіки відбувається через масштабні мегапроєкти, які впливають на розвиток галузей та регіонів.

В Україні кластерний підхід сприяє економічному зростанню, стимулюванню експорту та залученню інвестицій у межах повоєнного відновлення. Розробка кластера починається з визначення ключового проєкту та формування складу учасників (ініціатор, замовник, інвестори тощо). Стратегія розробляється централізовано, а управлінські рішення передаються ієрархічно. Успішність проєкту залежить від психологічного клімату, довірливих відносин, залученості учасників, ефективної співпраці, фінансування, оптимізації витрат та систематизації документації.

Світова практика демонструє ефективність інструментів стимулювання розвитку кластерів, таких як фінансова підтримка та податкові пільги, науково-дослідні програми, інфраструктурні ініціативи, механізми підтримки співпраці між підприємствами.

У європейських країнах та США великі інноваційні проєкти сприяли формуванню кластерів у високотехнологічних секторах економіки, що стало поштовхом для регіонального розвитку та економічної диверсифікації.